

Doplňte interpunkci do následujících souvětí

1. Mluvil jsem sám k sobě nahlas, ale přesto v té chvíli připustil, že Keckovou bábu, když tu seděla na stoličce přes den a dělala seznam věcí, které chaoticky plavaly na hladině, mohly napadnout podobné myšlenky jako mne.
2. Od jisté doby, co jsem jí neprozřetelně naolejoval skřípající kočárek, s nímž vozila do sběrný papír, nabyla dojmu, že jediným člověkem v domě, který je schopen uvést věci do patřičného pořádku, jsem já.
3. Naznačoval jsem mu, že škoda ani okolnosti, které ho pobuňují, nestojí za řeč, ale Stoklasa, který byl pouhý chrapoun, se přiklonil k mínění klíčnice a vykázal napřed Skotku jménem Ellen a potom i mě.
4. Mluvil jsem o něm tak trochu jako o holkaři a příživnickém pochlebňíku domnívaje se, že všichni, kdo poskytnou sluchu tomuto vypravování, v pravý čas uvěří, že byl současně vznešený a pyšný jako čert.
5. A tak se stalo, že sousedky, které vůbec s málomluvnou zádumčivou mladistvou matkou hrubě ani nemluvívaly, po několika dnech ani nezpozorovaly, že dvěře jizbičky více se neotvírají.
6. Možná přes noc přituhne a tam, kde byl člověk po léta zvyklý vidět střechu sousedu, ježi se stříbrné kapradí, jiskrné jehličí a bílý mech a vějířovité chaluhy ledových květů na okenní tabuli.

7. Sotva jsem se k ní dostal, snažil jsem se ji rozesmát nějakou povídačkou, a abych jí dodal chuti, chechtal jsem se vydávaje zvuky, jako když se trhá plátno.
8. Zahradník vybíhá do ochlazené zahrádky, zoufale kouká na trávník zanesený pískem, na polámané kosatce a potrhané záhonky, a zatímco zakřičí první kos, volá přes plot na sousedu.
9. Mám-li si odpočinout od této náruživé podívané, půjdu k Bonannovi, sednu si u kostelních vrat a budu se dívat na jeho svaté reliéfy, jež jsou křesťanské a mírné jako nevím co na světě.
10. Dále jsem si jist, že ne všechny tyto pocestné vede do mlhavých dále náruživá potřeba oddat se bílé velebě hor a uctívat jejich božskou čistotu, neboť kdyby v tomto světě bylo takové mocné davové hnutí po kráse velebě a čistotě, muselo by to být drobet víc vidět na našich městech, ba i na našich zvycích a řádech.
11. Nese v sobě výchovu španělské babičky, a i když jí k blahobytu musel pomoci manžel, proslulý a zřejmě pilný lékař-specialista, s nímž prožila dlouhá léta v Maroku a v Alžíru šlechtická krev se tu nezapře.
12. Ten čas, kdy Vladimír psával svůj za noci svůj deník, bydlel s ním mladý truhlář pan Kaifr, který když přišel ze šichty, učesal si napomádované vlasy, ulehl na kavalec a dřímá.
13. Chlapci by se byli nejraději otočili a zmizeli za dveřmi, protože když je postavil před pár set lidí, bylo jim jako by je přivázali na pranýř.